COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 2.5.2018
COM(2018) 325 final

2018/0135 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene

{SWD(2018) 172 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. INTRODUCERE: MOTIVELE PENTRU CARE ESTE NECESARĂ REFORMA

1.1. Un sistem de finanțare care nu a mai fost reformat din 1988

Propunerea privind cadrul financiar multianual pentru următoarea perioadă oferă ocazia de a moderniza cadrul financiar al UE. Astfel cum se indică în Comunicarea intitulată „Un buget modern pentru o Uniune care protejează, capacitează și apără: Cadrul financiar multianual pentru perioada 2021-2027”[1], Uniunea se confruntă cu necesitatea finanțării noilor sale priorități și a unor noi bunuri publice europene. În același timp, evoluțiile economice și globalizarea lansează noi provocări la adresa sistemelor fiscale naționale și au fost lansate noi politici care pot fi consolidate prin prevederea de stimulente financiare la nivelul UE. În plus, numeroase voci au solicitat o reformă a componentei de venituri a bugetului prin care aceasta să devină mai clară, mai echitabilă și mai transparentă.

În acest context, componenta de venituri a bugetului UE nu poate fi abordară separat de principalele evoluții de la nivelul Uniunii. Un accent mai hotărât pe bunurile publice cu o dimensiune europeană, precum și buna gestionare eficientă a finanțelor publice trebuie să fie definitorii pentru componenta de cheltuieli a bugetului UE, dar trebuie să fie totodată integrate și în revizuirile făcute pe componenta de venituri.

Motorul bugetului UE îl constituie mai degrabă componenta de cheltuieli decât disponibilitatea veniturilor. Aceasta înseamnă că, în general, componenta de venituri a bugetului este ajustată automat în funcție de nivelul cheltuielilor, în conformitate cu normele stabilite în legislația privind resursele proprii. În ansamblu, sistemul de „resurse proprii” trebuie să asigure un cadru fiabil și rezilient care să respecte pe deplin principiul echilibrului.

Actualul sistem de resurse proprii se bazează pe trei categorii principale de venituri: (i) așa-numitele resurse proprii tradiționale (în principal taxele vamale); (ii) o resursă proprie bazată pe TVA și (iii) resursa proprie bazată pe venitul național brut. Resursele proprii tradiționale constituie o sursă directă de venituri la bugetul UE, motiv pentru care au fost calificate drept resursă proprie „veritabilă” a UE. În schimb, ultimele două categorii sunt, în esență, contribuții naționale care trebuie puse la dispoziție de statele membre la bugetul UE. Resursa proprie bazată pe venitul național brut a fost instituită ca o componentă-cheie „reziduală” a sistemului de resurse proprii, pentru a asigura finanțarea integrală a cheltuielilor convenite. Aceasta a devenit însă, de-a lungul timpului, componenta principală a sistemului, reprezentând peste 70 % din veniturile UE. Această resursă asigură stabilitatea și suficiența veniturilor, dar preponderența sa perpetuează impresia potrivit căreia contribuțiile naționale la bugetul UE nu sunt decât un simplu factor de cost.

Reforma sistemului de finanțare în ansamblul său s-a dovedit a fi dificilă. Conform articolului 311 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, „Uniunea își asigură mijloacele necesare pentru atingerea obiectivelor sale și pentru realizarea politicilor sale”. Decizia privind resursele proprii bazată pe articolul menționat mai sus constituie un temei juridic solid pentru sistemul de finanțare a bugetului UE. Obligația de adoptare a deciziilor în mod unanim de către statelor membre și de ratificare a acestora de către parlamentele naționale se justifică prin importanța mizelor aflate în joc. În același timp, această obligație constituie și un important obstacol procedural pe care factorii de decizie trebuie să-l

[1] COM(2018) 321.

depășească, inclusiv atunci când cei mai mulți dintre ei sunt convinși de argumentele în favoarea necesității reformelor. Nu din întâmplare, ultima modificare substanțială de ordin calitativ adusă sistemului de resurse proprii datează din anii 1980, când au fost adoptate așa-numitele „pachete Delors” și a fost introdusă componenta bazată pe venitul național brut pentru a susține creșterea cheltuielilor legate de punerea în aplicare a pieței unice și de extinderea către noile state membre.

În 2011, Comisia a propus noi resurse proprii pentru a contribui la eforturile de consolidare fiscală depuse de statele membre în contextul crizei financiare[2]. Propunerile respective constau în măsuri de simplificare a resursei proprii bazate pe TVA și de creare a unei noi resurse proprii bazate pe o taxă pe tranzacțiile financiare. Parlamentul European a sprijinit propunerile Comisiei. Deși nu s-a putut obține acordul unanim al statele membre, care constituie o condiție necesară, s-a ajuns la un larg consens cu privire la necesitatea unei reforme. Recunoscând că sistemul ar putea fi îmbunătățit, Consiliul European din 7 și 8 februarie 2013 a solicitat Consiliului, în concluziile sale, să își continue lucrările pe marginea propunerilor Comisiei.

1.2. Necesitatea unei reforme

Crearea Grupului la nivel înalt privind resursele proprii a fost stabilită în acordul final din decembrie 2013 privind cadrul financiar multianual 2014-2020, odată cu adoptarea, de către Consiliu, Parlamentul European și Comisia, a unei „declarații comune privind resursele proprii”. În declarația comună s-a indicat că trebuie continuate eforturile pentru abordarea problemei resurselor proprii și că va fi convocat un grup interinstituțional la nivel înalt pentru a efectua o analiză generală a sistemului de resurse proprii. În decembrie 2016, grupul și-a prezentat raportul final[3]. Printre recomandările formulate se numără introducerea unor noi categorii de resurse proprii, care să fie mai strâns legate de politicile UE, și abolirea mecanismelor de corecție.

În iunie 2017, Comisia a adoptat Documentul de reflecție privind viitorul finanțelor UE[4]. În cadrul acestuia, Comisia propune o serie de opțiuni care ar asigura o corelare mai vizibilă a resurselor proprii cu politicile Uniunii, în special cu piața unică și cu creșterea durabilă. În document se afirmă că, la introducerea noilor resurse proprii este necesar să se acorde atenție (i) transparenței, simplității și stabilității acestor resurse; (ii) coerenței acestora cu obiectivele de politică ale UE; (iii) impactului acestora asupra competitivității și a creșterii durabile și (iv) repartizării lor echitabile între statele membre. În februarie 2018, Comisia[5] a reafirmat că o reformă a componentei de venituri a bugetului UE ar contribui la focalizarea dezbaterii asupra obiectivelor și a domeniilor în care Uniunea Europeană poate oferi o valoare adăugată reală.

În martie 2018, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la reforma sistemului de resurse proprii al UE[6]. Aliniindu-se la mesajele-cheie ale raportului final al Grupului la nivel înalt privind resursele proprii („Raportul Monti”), rezoluția evidențiază deficiențele modului actual de finanțare a bugetului UE și pledează pentru reforme de amploare, solicitând în special introducerea de noi categorii diferite de resurse proprii și încetarea tuturor corecțiilor.

---

2 COM(2011) 510 final.

3 Finanțarea viitoare a UE. Raportul final și recomandările Grupului la nivel înalt privind resursele proprii, decembrie 2016.

4 COM(2017) 358 final.

5 COM(2018) 98 final.

6 P8_TA-PROV(2018)0076, Reforma sistemului de resurse proprii al Uniunii Europene – G. Deprez și J. Lewandowski.

1.3. Propunere de reformă a sistemului de finanțare: abordarea provocărilor economice și de mediu cu care se confruntă UE

În momentul de față, dat fiind numărul mare de noi priorități politice cu consecințe bugetare și în lumina retragerii Regatului Unit din UE, trebuie să se acorde o atenție deosebită arhitecturii sistemului de resurse proprii. În plus, digitalizarea, globalizarea și alte evoluții economice lansează tot atâtea provocări pentru autoritățile statistice naționale. Prin urmare, sunt de așteptat revizuiri mai ample și mai frecvente ale datelor privind „venitul național brut", astfel încât veniturile naționale ale diferitelor economii să fie reflectate în mod corespunzător. În contextul general al impozitării, integrarea pieței, libera circulație a capitalurilor și importanța tot mai mare a activelor necorporale au ridicat semne de întrebare cu privire la cât de adecvate sunt cadrele fiscale naționale pentru a răspunde în mod corect evoluțiilor înregistrate în aceste domenii. În sfârșit, schimbările climatice și poluarea mediului generează externalități negative care necesită un răspuns la nivelul UE, dacă nu chiar la nivel mondial.

Dincolo de cerința de bază care constă în a furniza venituri suficiente pentru a acoperi cheltuielile, sistemul de resurse proprii ar trebui să fie reformat pentru a contribui la găsirea unor soluții la aceste noi probleme și să fie elaborat într-un mod care să ofere mai multe beneficii decât un simplu flux regulat de venituri fiscale. Pornind de la sistemul de finanțare existent, Comisia propune, de asemenea, modernizarea componentei de venituri a bugetului UE prin simplificarea actualei resurse proprii bazate pe TVA, prin diversificarea surselor de venituri și prin sporirea sinergiilor dintre bugetul UE și bugetele naționale.

Prezenta propunere nu creează niciun impozit nou în sarcina cetățenilor UE. Uniunea Europeană nu dispune de competența de a percepe impozite. Prin urmare, introducerea de noi categorii de resurse proprii respectă pe deplin suveranitatea fiscală națională. Instrumentele fiscale existente sunt utilizate cu precădere la nivel național, deși, în anumite domenii, Uniunea Europeană stabilește norme pentru a armoniza modul în care sunt aplicate aceste impozite. În felul acesta sistemul devine mai echitabil față de cetățenii și societățile din diferitele țări din UE și se asigură totodată mijloace de colectare a unor venituri fiscale pe care autoritățile naționale nu le pot percepe. Atribuirea la bugetul UE a unei cote din anumite baze de impozitare armonizate sau din alte surse bazate pe politicile sau pe legislația UE oferă o soluție pentru îmbunătățirea sinergiilor dintre UE și economiile naționale.

Prezenta propunere menține o disciplină bugetară strictă prin aplicarea principiului unui buget echilibrat. Cu toate acestea, interacțiunea dintre diferitele resurse proprii reprezintă o posibilă sursă de sinergie care nu a fost exploatată pe deplin până în prezent. Aceasta va permite o mai bună utilizare a posibilităților oferite de tratat, în măsura în care diferitele tipuri de resurse proprii – contribuții naționale, o parte din impozitele existente sau viitoare și veritabile venituri ale UE – oferă avantaje care sunt complementare și se consolidează reciproc. Diversificarea surselor de venituri ar permite creșterea rezilienței și a posibilităților de ajustare a bugetului UE, ceea ce, în ultimă instanță, va aduce beneficii tuturor statelor membre.

Prezenta propunere va simplifica principalele elemente ale actualului sistem de finanțare al UE și îi va conferi mai multă transparență. Resursele proprii existente vor fi modificate și modernizate. Costurile de colectare reținute de statele membre vor fi reduse de la 20 % la 10 %, nivelul lor inițial. Corecțiile vor fi eliminate treptat printr-un mecanism tranzitoriu.

În cele din urmă, pentru ca uniunea economică și monetară să poată fi aprofundată, trebuie să se stabilească în mod precis în ce mod se poate contribui la atenuarea șocurilor economice. Având în vedere domeniul de aplicare și scopul pe care se preconizează că le va avea Funcția europeană de stabilizare a investițiilor, Comisia propune să se pună la dispoziție o sumă

corespunzătoare unei contribuții proporționale cu venitul monetar generat anual în cadrul Eurosistemului, care să contribuie la finanțarea componentei de granturi a Funcției europene de stabilizare a investițiilor. Aceste sume vor fi colectate de la statele membre participante la zona euro și înscrise în bugetul UE ca venit alocat extern.

Comisia propune:

1. modernizarea resurselor proprii existente prin
   - menținerea neschimbată a taxelor vamale în calitate de **resurse proprii tradiționale** pentru UE, dar reducerea cu 10 % a proporției reținute de statele membre cu titlu de „costuri de colectare”;
   - menținerea resursei proprii bazate pe **venitul național brut** și a funcției sale de resursă de echilibrare;
   - **simplificarea resursei proprii bazate pe taxa pe valoarea adăugată.**
2. introducerea unui pachet de noi resurse proprii care să constea în:
   - o parte din **baza fiscală consolidată comună a societăților**, care a fost relansată și urmează a fi eșalonată odată ce va fi adoptată legislația necesară. Aceasta va corela în mod direct finanțarea bugetului UE cu avantajele de care beneficiază societățile care își desfășoară activitatea în cadrul pieței unice;
   - o parte a veniturilor provenite din licitarea certificatelor în cadrul **sistemului Uniunii Europene de comercializare a certificatelor de emisii**: acest sistem este un instrument-cheie al acțiunii întreprinse de UE în vederea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră în mod eficient din punctul de vedere al costurilor și este direct legat de funcționarea pieței unice;
   - o contribuție națională, calculată în funcție de cantitatea de **deșeuri de ambalaje din plastic care nu sunt reciclate**. Această contribuție va încuraja statele membre să diminueze cantitatea de deșeuri de ambalaje și va stimula tranziția Europei către o economie circulară, prin punerea în aplicare a Strategiei europene pentru materialele plastice;
3. stabilirea principiului conform căruia veniturile viitoare care provin în mod direct din politicile UE ar trebui să fie vărsate la bugetul UE;
4. eliminarea treptată a corecțiilor;
5. majorarea plafonului resurselor proprii.

2. MODERNIZAREA RESURSELOR PROPRII EXISTENTE

2.1. Menținerea taxelor vamale (resurse proprii tradiționale) în paralel cu reducerea costurilor de colectare

În general, se consideră că „resursele proprii tradiționale”, care, în stadiul actual, constau mai ales în taxe vamale și sunt vărsate direct la bugetul UE, sunt generate „în mod natural” de funcționarea uniunii vamale și a politicilor comune în materie de schimburi comerciale

externe și de comerț. Taxele vamale sunt percepute asupra importurilor de produse din țări din afara UE, pe baza cotelor stabilite în Tariful vamal comun[7].

Nivelul actual de 20 % al costurilor de colectare pentru taxele vamale poate fi considerat mai mare decât nivelul care ar fi cu adevărat necesar pentru a le oferi autorităților naționale un stimulent adecvat pentru colectarea diligentă a taxelor vamale în numele Uniunii. Prin urmare, se propune să se reducă proporția costurilor de colectare pe care statele membre sunt autorizate să le rețină, reducând-o la nivelul său tradițional de 10 %, în paralel cu sporirea sprijinului financiar pentru echipamente și tehnologii informatice vamale aliniate mai bine la necesitățile efective.

Cuantumurile taxelor vamale colectate și intensitatea controalelor evidențiază tendințe diferite. Cele mai recente cifre referitoare la performanța uniunii vamale indică o tendință de scădere a ratelor de control în ultimii ani, în condițiile în care ratele de reținere au crescut, în același timp, de la 10 la 25 %. În 2016, la nivelul Uniunii, 2,1 % din articolele importate au fost supuse controalelor cu ocazia vămuirii, însă această rată variază semnificativ în rândul statelor membre. Pe deasupra, aplicarea unor proceduri simplificate și automatizarea contribuie la îmbunătățirea raportului cost-eficacitate al controalelor.

Mai mult decât atât, sumele reținute de statele membre cu titlu de costuri de colectare nu sprijină întotdeauna în mod direct activitățile vamale. Din evoluțiile recente reiese că resursele umane disponibile în administrațiile naționale pentru efectuarea controalelor sunt în scădere[8], ceea ce înseamnă că numai o parte limitată a resurselor disponibile este consacrată operațiunilor vamale și inspecțiilor care au drept obiect taxele vamale.

2.2. Menținerea resursei proprii bazate pe venitul național brut și completarea acesteia pentru a reflecta mai bine dimensiunea UE

În prezent, resursa proprie bazată pe venitul național brut reprezintă partea preponderentă din veniturile bugetului UE. Resursele proprii existente, asigurate în special prin contribuțiile reziduale bazate pe venitul național brut, prezintă avantaje incontestabile, și anume stabilitatea, suficiența și posibilitatea de ajustare a veniturilor. Drept urmare, componenta de venituri a bugetului european trebuie să se bazeze în continuare pe această resursă proprie.

Cu toate acestea, date fiind evoluțiile economice recente, autoritățile naționale au dificultăți în a măsura cu precizie venitul național brut, care constituie elementul de bază pentru evaluarea bunăstării. Globalizarea și evoluțiile tehnologice au condus la schimbări majore în structura societăților și în localizarea producției. Autoritățile naționale trebuie să facă față provocărilor apărute în urma dematerializării unui mare număr de servicii, a răspândirii rapide a comerțului electronic, a importanței tot mai mari pe care au căpătat-o activele necorporale și a fluctuațiilor importante și rapide ale investițiilor cu capital străin. Conturile naționale pot fi afectate negativ, de exemplu, de transferurile rapide și masive de active necorporale de la o țară la alta, decise de marile întreprinderi multinaționale ca răspuns la stimulente fiscale sau de reglementare[9].

---

7 Statele membre colectează taxele vamale în numele UE și le pun la dispoziția Comisiei după deducerea unei proporții de 20 %, care poate fi reținută cu titlu de „costuri de colectare”. Această proporție, care era de 10 % în perioada 1970-2000, a fost majorată la 25 % începând cu anul 2001. Prin Decizia privind resursele proprii din 2014, această proporție a fost redusă la 20 %, datorită unui compromis politic la care s-a ajuns după ce Comisia a propus reducerea proporției în cauză la 10 %.

8 Performanța uniunii vamale, 2016.

9 În ceea ce privește mondializarea, autoritățile statistice naționale colaborează pentru a asigura coerența, fiabilitatea și comparabilitatea prelucrării datelor în diferitele state membre.

Dat fiind că aceste evoluții nu sunt întotdeauna luate în considerare de sistemele naționale de impozitare a societăților sau de alte surse de date, această situație este problematică, în definitiv, atât pentru autoritățile fiscale naționale, cât și pentru autoritățile statistice naționale. Acesta este unul dintre motivele pentru care Comisia a lansat inițiative privind baza fiscală consolidată comună a societăților și, respectiv, impozitarea echitabilă a economiei digitale. Baza fiscală consolidată comună a societăților va îmbunătăți funcționarea pieței unice și va reduce ineficiențele și denaturările legate de planificarea fiscală și de nivelul ridicat al costurilor de asigurare a conformității. Impozitul pe serviciile digitale este o soluție temporară la problema inadecvării la economia digitală a actualelor norme în materie de impozit pe profit.

În acest context, există posibilitatea de a completa resursa proprie bazată pe venitul național brut și de a reduce proporția acesteia în bugetul Uniunii prin introducerea unei pachet de resurse proprii variate și reziliente, direct legate de competențele și obiectivele Uniunii. Aceste noi componente ale veniturilor vor furniza elemente suplimentare care vor permite să se țină mai bine seama de fluctuațiile ciclurilor economice ale statelor membre și vor sprijini astfel proporționalitatea, echitatea și efectul de stabilizare ale bugetului UE.

Pentru a menține neschimbate suficiența, stabilitatea și previzibilitatea veniturilor, contribuția bazată pe venitul național brut ar trebui să reprezinte în continuare resursa de „echilibrare”, și anume postul bugetar de venituri al cărui coeficient de apel este ajustat în funcție de totalul veniturilor necesare pentru acoperirea cheltuielilor după ce sunt luate în calcul celelalte venituri și resurse proprii. În mod implicit, resursa bazată pe venitul național brut garantează în orice situație echilibrul *ex ante* al bugetului general al Uniunii, și anume la momentul adoptării acestuia. Un pachet de resurse proprii va accentua rolul de echilibrare îndeplinit de venitul național brut și va asigura o repartizare echitabilă a sarcinii între statele membre.

2.3. Simplificarea resursei proprii bazate pe taxa pe valoarea adăugată

Începând din 1980, în fiecare din deciziile privind resursele proprii a fost prevăzută o componentă bazată pe taxa pe valoarea adăugată, care garantează că bugetul UE este legat de piața unică și de armonizarea fiscală. Baza de impozitare este suficient de vastă pentru a oferi fluxuri de venituri stabile și previzibile.

În cadrul sistemului actual, bazele taxei pe valoarea adăugată ale tuturor statelor membre sunt armonizate în conformitate cu normele UE. Pentru această armonizare sunt necesare numeroase corecții și compensații și trebuie efectuat calculul complex al unei cote medii ponderate. Aceste baze sunt apoi plafonate la 50 % din venitul național brut pentru a corecta aspectele regresive ale resursei bazate pe taxa pe valoarea adăugată. În cele din urmă, se percepe un coeficient uniform de apel de 0,3 % la baza armonizată a taxei pe valoarea adăugată a fiecărui stat membru, cu excepția Germaniei, a Țărilor de Jos și a Suediei, care beneficiază de un coeficient de apel redus.

Simplificarea propusă are la bază următoarele principii: (i) punerea accentului pe produsele și serviciile impozabile la cota standard; (ii) optimizarea procedurii de calculare a bazei TVA și (iii) aplicarea unui coeficient uniform de apel la baza impozitată la cota standard. Această nouă abordare dă curs solicitării Parlamentului European și a Curții de Conturi Europene de a asigura o apropiere mai strânsă între resursa proprie și baza reală a taxei pe valoarea adăugată și de a simplifica în mod notabil calculele, ceea ce va conduce la un grad mai mare de transparență și de responsabilitate. Resursa proprie simplificată bazată pe taxa pe valoarea

adăugată va fi pe deplin compatibilă cu propunerea Comisiei referitoare la un plan de acțiune privind taxa pe valoarea adăugată și cu propunerile ulterioare[10].

În prezent, veniturile generate de resursa proprie simplificată bazată pe taxa pe valoarea adăugată care sunt vărsate la bugetul UE sunt în valoare de aproximativ 15-20 miliarde EUR pe an, nivel care ar putea fi menținut după introducerea calculului simplificat, prin ajustarea în consecință, în sens crescător, a coeficientului de apel.

3. UN PACHET DE NOI RESURSE PROPRII

Comisia propune introducerea a trei noi categorii de resurse proprii. Fiecare dintre acestea are propriile meritele și justificări, iar faptul că sunt propuse sub forma unui pachet de măsuri prezintă avantaje suplimentare.

Prin abordarea de tip „pachet” pot fi introduse resurse proprii veritabile care sunt legate de principalele politici ale UE, respectiv schimbările climatice, politica de mediu, materialele plastice, economia circulară și piața unică. Aceasta prezintă o legătură strânsă cu politicile UE și demonstrează valoarea adăugată semnificativă adusă de UE. De exemplu, problema erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor nu poate fi soluționată în mod corespunzător numai la nivel național. În acest context, inițiativele UE privind taxa pe valoarea adăugată și, respectiv, impozitarea societăților contribuie la asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru societăți și consumatori. În mod similar, taxele de mediu pot contribui la corectarea externalităților negative și pot influența comportamentele. De exemplu, schimbările climatice și deșeurile marine din plastic sunt probleme cu caracter mondial și ar trebui să fie abordate la nivelul UE, inclusiv prin stimulente fiscale. Uniunea Europeană s-a dotat deja cu instrumente proprii pentru a răspunde acestor provocări.

Un pachet de noi resurse proprii va aduce fonduri noi la bugetul UE și poate contribui la gestionarea consecințelor retragerii unui important contribuitor net la bugetul UE. Deși cea mai mare parte din noile surse de venituri propuse nu vor crea fluxuri de venit complet noi, ele sunt corelate în mod clar la nivelul UE și reflectă în mod direct sau indirect valoarea adăugată a sistemului de resurse proprii. În ceea ce privește veniturile estimate, noile resurse proprii vor furniza un procent important din veniturile necesare, dar nu vor înlocui decât o parte din contribuțiile bazate pe venitul național brut. Bazele de impozitare și coeficienții de apel pentru resursele proprii au fost concepuți astfel încât, în medie, în perioada 2021-2027, noile surse de venituri să acopere aproximativ 12 % din buget.

Un pachet de noi resurse proprii, rezultat în urma diversificării surselor de venit, va întări reziliența sistemului de resurse proprii la fluctuațiile componentelor individuale. Acesta va contribui, de asemenea, la îmbunătățirea coerenței „verticale” cu bugetele naționale prin faptul că va avea componente legate în mod mai direct de mediu, de consum și de impozitarea societăților.

În cele din urmă, un pachet mai mare și mai diversificat de resurse proprii va fi mai strâns corelat cu fluctuațiile ciclice ale economiilor statelor membre. În sine, resursa proprie bazată pe venitul național brut va continua să își exercite rolul de echilibrare, dar funcția sa de element de echilibrare, și anume rolul său de aplanare a variațiilor diferitelor categorii de venituri, va fi cu mult mai important și partajat într-o măsură mult mai mare între toate statele membre. Sistemul de venituri va asigura astfel un anumit grad de repartizare a sarcinii în cadrul strict al disciplinei bugetare.

[10] COM(2016)148 final și propunerile ulterioare.

3.1. O resursă proprie bazată pe baza fiscală consolidată comună a societăților

O resursă proprie pentru bugetul UE bazată pe impozitarea societăților reprezintă de mult timp o opțiune justificată prin legătura sa intrinsecă cu beneficiile oferite de piața unică în care își desfășoară activitatea societățile. Dacă variațiile ratelor de impozitare între statele membre nu reprezintă, ca atare, un obstacol major în calea unei resurse proprii bazate pe impozitarea societăților, lipsa unei baze fiscale armonizate a societăților a împiedicat până acum Uniunea Europeană să ia măsuri specifice în acest domeniu. Odată ce vor fi adoptate, propunerile Comisiei privind o bază fiscală comună a societăților[11] și, respectiv, o bază fiscală consolidată comună a societăților[12], prezentate în 2016, vor crea totuși un sistem armonizat de impozitare a societăților, care va pune bazele unei noi resurse proprii echitabile și transparente, prin consolidarea și repartizarea bazei fiscale consolidate.

O resursă proprie bazată pe impozitul pe profit ar fi justificată în măsura în care întreprinderile multinaționale beneficiază de libertățile pieței unice. Baza fiscală consolidată comună a societăților va contribui la eforturile depuse de Uniune pentru a lupta împotriva evitării obligațiilor fiscale. Impozitul pe profitul societăților ar putea contribui într-o măsură importantă la bugetul UE. Odată ce baza fiscală consolidată comună a societăților va fi convenită în conformitate cu propunerile Comisiei din 2016, o nouă resursă proprie care să se sprijine pe această nouă bază ar fi ușor de pus în aplicare.

În temeiul noilor norme, o contribuție bazată pe baza fiscală a societăților, și anume pe profitul societăților atribuit la nivel național, va fi lipsită de complicații. O bază fiscală consolidată comună a societăților va aduce la bugetul UE venituri stabile și relativ importante, fără a interfera cu prerogativele fiscale ale statelor membre. Resursa proprie bazată pe baza fiscală consolidată comună a societăților, propusă în cadrul prezentei decizii, ar urma să aplice un coeficient de apel la baza comună consolidată în sine. În cazul în care coeficientul de apel aplicat în favoarea UE ar fi de 3 %, baza fiscală consolidată comună a societăților ar putea genera anual, în medie, aproximativ 12 miliarde EUR în decursul întregii perioade. Resursa proprie nu va fi colectată decât după ce noile norme fiscale vor fi puse în aplicare pe deplin în statele membre.

3.2. Resursa proprie bazată pe sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii

Prin sistemul său de comercializare a certificatelor de emisii, Uniunea a creat un instrument comun de combatere a schimbărilor climatice. Sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii este strâns legat de obiectivele comune privind clima, de strategiile de atenuare a schimbărilor climatice și de angajamentele internaționale din acest domeniu și transmite același semnal privind prețul carbonului sectoarelor vizate din statele membre. Sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii este armonizat la nivelul Uniunii, iar veniturile sunt vărsate la bugetele naționale.

Se propune ca sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii să contribuie la bugetul Uniunii ca resursă proprie[13]. Acest lucru ar presupune alocarea la bugetul UE a unui procent de 20 % din anumite venituri provenite din totalul certificatelor disponibile în vederea licitării.

---

11 COM(2016) 685 final.

12 COM(2016) 683 final.

13 Sistemul de comercializare a certificatelor pentru sectorul aviației nu este supus contribuției la resursele proprii.

O parte importantă a veniturilor generate de sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii în statele membre cu venituri mai scăzute provine din licitarea certificatelor redistribuite din motive de solidaritate, dezvoltare și interconectare. Din motive de echitate, aceste certificate redistribuite nu vor fi supuse contribuției la resursele proprii. În plus, Directiva privind schema de comercializare a certificatelor de emisii, în versiunea sa revizuită, stabilește un fond pentru inovare, menit să sprijine dezvoltarea de tehnologii de vârf, și un fond pentru modernizare, destinat modernizării sectorului energetic din statele membre cu venituri mai scăzute. Nici suma alocată pentru finanțarea fondului pentru inovare și a fondului pentru modernizare[14] nu va fi supusă contribuției la resursele proprii. Cu toate acestea, certificatele disponibile pentru licitare pe care un stat membru le poate aloca cu titlu gratuit sectorului energetic ar trebui să fie luate în calcul la contribuția la resursele proprii, astfel încât decizia de a recurge sau nu la această opțiune să fie bine fundamentată economic.

Potrivit estimărilor, veniturile medii anuale ar varia între 1,2 și 3,0 miliarde EUR, în funcție de prețul de piață al certificatelor sistemului de comercializare al UE. De asemenea, aceste venituri ar putea varia și în funcție de volumul anual de certificate scoase la licitație, care depinde, printre altele, de funcționarea rezervei pentru stabilitatea pieței aferente sistemului de comercializare a certificatelor de emisii.

3.3. O resursă proprie bazată pe deșeurile de ambalaje din plastic

La 18 ianuarie 2018, Comisia a adoptat Strategia europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară[15]. Această strategie va contribui la rezolvarea problemelor de mediu, în special prin îmbunătățirea aspectelor economice legate de reciclarea materialelor plastice și de reducerea cantității de plastic este dispersată în mediul înconjurător. De asemenea, strategia urmărește să sporească durabilitatea materialelor plastice și să stimuleze și să recompenseze, în paralel, inovarea, competitivitatea și crearea de locuri de muncă. Comunicarea[16] a indicat că prevederea unor măsuri de natură fiscală ar putea încuraja dezvoltarea unor comportamente ecologice. La 22 martie 2018, Comisia a organizat o masă rotundă cu părțile interesate pentru a discuta modul în care bugetul UE poate contribui la Strategia privind materialele plastice. În general, participanții au fost de acord cu privire la necesitatea de a reduce poluarea cu materiale plastice, utilizându-se diferite mijloace. Introducerea, la nivelul UE, a unei noi taxe în acest sens ar fi problematică din perspectiva competitivității și a subsidiarității; în același timp, a existat un larg consens cu privire la rolul pe care l-ar putea îndeplini bugetul UE în rezolvarea acestei probleme.

Contribuția propusă la resursele proprii ar fi direct proporțională cu cantitatea de deșeuri de ambalaje din plastic care nu sunt reciclate produse în fiecare stat membru. Astfel, contribuția va acționa ca un stimulent, încurajând statele membre să reducă aceste fluxuri de deșeuri. Prin această măsură, bugetul UE ar urma să contribuie la îndeplinirea obiectivelor Strategiei privind materialele plastice și a obiectivelor legate de economia circulară.

Contribuția la resursele proprii ar urma să fie direct proporțională cu cantitatea de deșeuri de ambalaje din plastic nereciclate raportată anual către Eurostat. Contribuțiile statelor membre la resursele proprii ar urma să fie calculate prin aplicarea unui coeficient de apel de 0,80 EUR/kg la această cantitate, ceea ce ar putea genera aproximativ 7 miliarde EUR pe an.

---

14 2 % din plafonul pentru emisiile totale prevăzut de schema UE de comercializare a certificatelor.

15 COM(2018) 28 final.

16 COM(2018) 28 final.

3.4. Modificările prevăzute ale structurii finanțării UE până în 2027

Comparația dintre structura veniturilor în forma sa din 2018 și structura veniturilor în decursul perioadei 2021-2027 evidențiază elementele de continuitate, precum și elementele novatoare din propunerea Comisiei. În cadrul sistemului actual, în funcție de exercițiu și de etapa din ciclul bugetar anual, resursele proprii bazate pe venitul național brut acoperă între două treimi și trei sferturi din totalul veniturilor. Odată ce modificările propuse vor fi puse în aplicare, se preconizează că vor fi acoperite între 50 % și 60 % din totalul veniturilor.

Evoluția prevăzută a structurii finanțării UE

	Bugetul 2018		**Media estimată 2021-2027**	
	Miliarde EUR	% din veniturile totale	Miliarde EUR	% din veniturile totale
Resurse proprii tradiționale	**23**	**15,8 %**	**26**	**15 %**
Contribuțiile naționale actuale din care	**120**	**82,9 %**	**128**	**72 %**
Resursa proprie (reformată) bazată pe taxa pe valoarea adăugată	*17*	*11,9 %*	*25*	*14 %*
Resursa proprie bazată pe venitul național brut	*103*	*71,0 %*	*103*	*58 %*
Noi resurse proprii din care	**-**		**22**	**12 %**
Resursa proprie bazată pe baza fiscală consolidată comună a societăților	-	-	12	6 %
Resursa proprie bazată pe sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii	-	-	3	2 %
Resursa proprie bazată pe deșeurile de ambalaje din plastic	-	-	7	4 %
Resurse proprii totale	**143**	**98,7 %**	**176**	**99 %**
Alte venituri decât resursele proprii	2	1,3 %	**2**	**1 %**
Total venituri	**145**	**100,0 %**	**178**	**100 %**

Sumele pentru perioada 2021-2027 se bazează pe coeficienții de apel aplicabili, stabiliți în Propunerea de regulament al Consiliului de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a sistemului de resurse proprii ale Uniunii Europene [COM(2018) 327, articolul 1].

4. STABILIREA PRINCIPIULUI CONFORM CĂRUIA VENITURILE VIITOARE CARE REZULTĂ DIN POLITICILE UE AR TREBUI SĂ FIE VĂRSATE LA BUGETUL UE

Mai există, în plus, o serie de venituri de alte tipuri care, deși nu intră sub incidența prezentei decizii, constituie totuși o sursă suplimentară de venituri bugetare care s-ar putea dovedi interesantă și ar trebui luată în considerare la conceperea programelor și a politicilor pentru următoarea perioadă a cadrului financiar.

Meritele „veniturilor de alte tipuri” sunt relativ importante atunci când sunt evaluate în raport cu cele mai multe dintre criteriile tradiționale, cu excepția criteriilor de „suficiență” și „stabilitate”. Aceste venituri sunt strâns corelate cu politicile și cu competențele juridice ale UE, sunt ușor de administrat și, dacă sunt alocate într-un anumit scop, nu implică excluderea cheltuielilor aflate sub plafoanele cadrului financiar multianual sau a resurselor proprii aflate

sub plafonul resurselor proprii. În plus, dat fiind că nu sunt transferate de la trezoreriile naționale, acestea nu sunt incluse în contribuțiile naționale care ar fi integrate în soldurile bugetare operaționale și constituie, astfel, o „veritabilă” sursă independentă de venit pentru UE.

În principiu, ar trebui ca veniturile generate în mod direct de punerea în aplicare a politicilor UE și de asigurarea respectării normelor comune la nivelul Uniunii să ajungă în mod automat la bugetul UE. Un exemplu de venituri care ar putea ajunge la bugetul UE în temeiul altor acte juridice decât Decizia privind resursele proprii sau dispozițiile privind armonizarea fiscală îl constituie sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS). Propunerea Comisiei prevede că taxele care trebuie plătite de vizitatorii din țări terțe la intrarea în zona Schengen constituie venituri alocate (pentru a autoriza credite suplimentare la liniile bugetare corespunzătoare). Aceste venituri vor asigura o finanțare suplimentară pentru costurile operaționale ale sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile și vor contribui sub alte forme bugetul general. Veniturile alocate nu vor fi deduse din plafonul resurselor proprii, deoarece acestea nu vor aduce atingere bugetelor naționale. Veniturile de alte tipuri sau „diverse” care nu sunt alocate într-un anumit scop, ci sunt înscrise ca venituri generale (cum ar fi amenzile sau dobânzile de penalizare) vor conduce la reduceri ale contribuțiilor naționale bazate pe venitul național brut.

5. ELIMINAREA TREPTATĂ A CORECȚIILOR

Mai multe state membre au beneficiat de un sistem complex de corecții și rabaturi. justificate în ceea ce mai parte de motive istorice. Summitul de la Fontainebleau din iunie 1984 a recunoscut că „orice stat membru a cărui contribuție bugetară este excesivă în raport cu prosperitatea sa relativă poate beneficia de o corecție la momentul potrivit”. Cel mai important dintre aceste mecanisme a fost corecția în favoarea Regatului Unit, care a fost justificată în urmă cu 34 ani din motive de echitate.

Pe lângă corecția în favoarea Regatului Unit, de-a lungul timpului au apărut un număr crescând de alte mecanisme de corecție. Începând din 2002, Austria, Germania, Țările de Jos și Suedia au beneficiat de „corecții la corecție”, constând într-o reducere permanentă a contribuției acestora la corecția în favoarea Regatului Unit. Reduceri suplimentare au fost, de asemenea, acordate anumitor state membre a căror sarcină bugetară a continuat să fie considerată excesivă. Germania, Țările de Jos și Suedia au obținut o reducere temporară a coeficienților de apel ai TVA-ului pentru perioada 2014-2020. Austria, Țările de Jos, Suedia și Danemarca au beneficiat, de asemenea, de o reducere forfetară a contribuțiilor bazate pe venitul național brut.

De-a lungul timpului, valoarea corecțiilor și a rabaturilor, chiar și fără a lua în considerare rabatul în favoarea Regatului Unit ca atare, a crescut până a ajuns să depășească o sumă de 5 miliarde EUR pe an pentru actualul cadru financiar multianual. Acest lucru a făcut ca sistemul de finanțare a bugetului UE să fie excesiv de complex și din ce în ce mai netransparent.

Propunerea privind noul cadru financiar multianual asigură un pachet echitabil și echilibrat. Reforma componentei de venituri va diversifica sursele de venituri și va include un portofoliu de resurse, ceea ce va însemna o distribuție mai echitabilă între statele membre. În ceea ce privește componenta de cheltuieli, bugetul Uniunii se axează tot mai mult pe o gamă largă de cheltuieli cu o valoare adăugată europeană indiscutabilă, cum ar fi cercetarea și inovarea, Erasmus, apărarea și controlul la frontiere. În concluzie, odată cu introducerea unui pachet de noi resurse proprii și cu instituirea de priorități în materie de cheltuieli, bugetul Uniunii va acționa în folosul tuturor statelor membre în mod echitabil, fără a menține un sistem de corecții complex și depășit. Cu toate acestea, pentru a evita o creștere substanțială și bruscă a

contribuțiilor statelor membre care au beneficiat de corecții, se propune aplicarea unor reduceri forfetare ale contribuției lor bazate pe venitul național brut, care vor fi eliminate treptat până în 2025. Nivelul de referință pentru stabilirea acestor reduceri forfetare îl constituie suma corecțiilor acordate acestor state membre în 2020.

6. MAJORAREA PLAFONULUI RESURSELOR PROPRII

Decizia privind resursele proprii cuprinde, de asemenea, un plafon pentru cererile anuale de resurse proprii. Acestea au drept scop să ofere certitudine statelor membre, protejându-le de „surprize” în contextul planificării lor bugetare și financiare naționale. În prezent, acest prag este stabilit la „1,20 % din totalul veniturilor naționale brute ale tuturor statelor membre”. În urma Brexitului, valoarea sumelor sub acest plafon va scădea automat cu aproximativ 16 % (și anume partea venitului național brut al Regatului Unit). În plus, este important să se menționeze că, dincolo de necesitățile în materie de plăți din cadrul financiar multianual, resursele bugetare necesare pentru acoperirea răspunderii financiare legate de împrumuturile sau de mecanismele financiare garantate prin bugetul UE trebuie să rămână sub acest plafon. Odată cu creșterea gradului de utilizare a instrumentelor respective, inclusiv pentru eventualul instrument de stabilizare pentru zona euro, acest plafon va trebui, probabil, să fie majorat.

Integrarea Fondului European de Dezvoltare în bugetul UE va trebui să fie însoțită de o creștere a plafoanelor stabilite în decizia privind resursele proprii. Este necesar să se prevadă o marjă suficientă între plăți și plafonul resurselor proprii care să ofere asigurarea că Uniunea își poate îndeplini obligațiile financiare indiferent de împrejurări, chiar și în perioadele de criză economică. Comisia propune majorarea plafoanelor resurselor proprii pentru plăți și angajamente la 1,29 % și, respectiv, 1,35 % din venitul național brut al UE-27.

Eventualele contribuții suplimentare vărsate de Regatul Unit pentru a-și onora obligațiile asumate în calitate de stat membru al UE care vor trebui plătite după 2020 ar putea reduce nevoile de finanțare care trebuie să fie acoperite de resursele proprii, în special la începutul următorului cadru financiar multianual.

7. PACHETUL LEGISLATIV PRIVIND RESURSELE PROPRII

7.1. Cadrul juridic

Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) a introdus inovări importante care permit modificări semnificative, nu numai în ceea ce privește procedura bugetară a UE, ci și în ceea ce privește modul în care este finanțat bugetul UE. Două dispoziții din tratat prezintă o relevanță deosebită pentru propunerile Comisiei:

Conform articolului 311 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul „poate stabili categorii noi de resurse proprii sau poate abroga o categorie existentă” în contextul unei decizii privind resursele proprii. Această dispoziție permite în mod explicit crearea de noi resurse proprii.

Conform articolului 311 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, „Consiliul, hotărând prin regulamente, în conformitate cu o procedură legislativă specială, stabilește măsurile de punere în aplicare a sistemului de resurse proprii ale Uniunii, în măsura în care acest lucru este prevăzut de decizia [privind resursele proprii]”. Această dispoziție introduce posibilitatea de a stabili, în cadrul unui regulament de punere în aplicare, măsuri specifice de punere în aplicare privind sistemul de resurse proprii, în limitele stabilite de decizia privind resursele proprii.

Prezentele propuneri ale Comisiei exploatează pe deplin aceste posibilități, inițiind crearea mai multor resurse proprii noi și propunând includerea unei serii de dispoziții diverse într-un regulament de punere în aplicare în temeiul articolul 311 alineatul (4).

Această abordare își propune să asigure sistemului un grad suficient de flexibilitate în cadrul și în limitele stabilite prin decizia privind resursele proprii, prin includerea într-un regulament de punere în aplicare mai degrabă decât în cadrul deciziei a tuturor modalităților practice care ar trebui să facă obiectul unei proceduri optimizate. Aceste propuneri reflectă intențiile legiuitorului, astfel cum au fost exprimate în cadrul Convenției privind viitorul Europei, și aprobate cu ocazia conferinței interguvernamentale ulterioare[17].

Dacă este cazul, există sau au fost deja propuse actele de bază și datele necesare pentru calculul resurselor proprii bazate pe venituri fiscale sau pe contribuții care generează fluxuri de venituri. Toate aceste acte de bază și toate aceste date sunt strâns legate de domenii care au o evidentă dimensiune de politică a Uniunii, cum ar fi piața unică sau protecția mediului.

7.2. Elemente-cheie ale deciziei privind resursele proprii

Elementele următoare sunt stabilite în mod direct prin decizia privind resursele proprii: (i) categoriile de resurse proprii care trebuie să fie înscrise în bugetul Uniunii; (ii) coeficienții maximi de apel care trebuie aplicați; (iii) plafoanele resurselor proprii; (iv) mecanismele de corecție (dacă sunt considerate necesare) și modul de finanțare a acestora și (v) anumite principii bugetare. De asemenea, decizia trebuie să enumere dispozițiile care ar putea fi reglementate prin măsurile de punere în aplicare. În ultimul rând, decizia prevede măsuri tranzitorii.

7.3. Regulamentul de punere în aplicare

Regulamentul de punere în aplicare propus în temeiul articolului 311 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede toate modalitățile practice și detaliile tehnice privind resursele Uniunii care ar trebui să fie reglementate printr-o procedură optimizată pentru a asigura sistemului un grad suficient de flexibilitate în cadrul și în limitele stabilite prin decizia privind resursele proprii. Acesta nu include aspecte legate de sistemul de resurse proprii care vizează punerea la dispoziție a resurselor proprii și satisfacerea necesităților trezoreriei (a se vedea secțiunea 6.4 de mai jos).

De asemenea, regulamentul de punere în aplicare trebuie să includă dispoziții cu caracter general, aplicabile tuturor tipurilor de resurse proprii și pentru care un control parlamentar adecvat este deosebit de important. Dispozițiile se referă în principal la aspectele privind controlul și supravegherea veniturilor și la competențele aferente ale inspectorilor Comisiei.

În consecință, în acest regulament de punere în aplicare se pot găsi următoarele dispoziții, stabilite în conformitate cu lista prevăzută de decizia privind resursele proprii:

(1) coeficienții de apel aplicabili pentru fiecare din resursele proprii stabilite în decizie. Aceasta oferă o flexibilitate redusă în limitele stabilite de decizia privind resursele proprii. În absența unei asemenea flexibilități, capacitatea de a efectua ajustări necesare și în timp util ale resurselor proprii ar fi afectată de procedura oneroasă și îndelungată prevăzută pentru adoptarea deciziilor privind resursele proprii;

[17] A se vedea, în special, „Raportul final al cercului de discuție privind resursele proprii” din cadrul Convenției europene, CONV 730/03, 8.5.2003.

(2) venitul național brut de referință, în conformitate cu Sistemul european de conturi naționale și regionale (SEC), și dispozițiile ce trebuie luate în cazul unor schimbări semnificative ale acestuia (perfecționarea metodelor de măsurare a venitului național brut în contextul revizuirilor Sistemului european de conturi naționale și regionale pot avea un impact asupra plafoanelor resurselor proprii);

(3) ajustarea soldului bugetar anual. Întrucât principiul general privind reportarea excedentelor este prevăzut de decizie, măsurile de punere în aplicare sunt stabilite de regulament;

(4) dispozițiile privind controlul și supravegherea, inclusiv cerințele de raportare suplimentare.

Alături de decizia privind resursele proprii, regulamentul de punere în aplicare garantează faptul că orice ajustare tehnică a sistemului a făcut obiectul nu numai al aprobării de către statele membre, ci și al aprobării de către Parlamentul European.

7.4. Regulamentul privind punerea la dispoziție

Pe lângă măsurile de punere în aplicare menționate mai sus, cerințele operaționale care trebuie îndeplinite pentru punerea resurselor proprii la dispoziția bugetului UE și în conturile Comisiei sunt specificate într-un regulament al Consiliului, astfel cum se prevede la articolul 322 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Prin urmare, pachetul de propuneri legislative cuprinde și un regulament suplimentar privind punerea la dispoziție, care cuprinde noi dispoziții privind metodele de calcul și de punere la dispoziție a resurselor proprii bazate pe baza fiscală consolidată comună a societăților, pe sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii și pe deșeurile de ambalaje din plastic care nu sunt reciclate.

2018/0135 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 311 al treilea paragraf ,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

(1) Sistemul de resurse proprii ale Uniunii trebuie să asigure resurse adecvate pentru dezvoltarea armonioasă a politicilor Uniunii și să se supună unei discipline bugetare stricte. Stabilirea sistemului de resurse proprii poate și ar trebui, de asemenea, să participe, în cea mai mare măsură posibilă, la dezvoltarea politicilor Uniunii.

(2) În cadrul reuniunii sale din 7 și 8 februarie 2013, Consiliul European a solicitat Consiliului să își continue activitatea pe marginea propunerii Comisiei privind o nouă resursă proprie bazată pe taxa pe valoare adăugată, cu obiectivul de a asigura o cât mai mare simplitate și transparență a acesteia, de a consolida legătura cu politica Uniunii în materie de taxă pe valoare adăugată și cu încasările reale de taxă pe valoare adăugată, precum și de a asigura tratamentul egal al contribuabililor în toate statele membre.

(3) În iunie 2017, Comisia a adoptat Documentul de reflecție privind viitorul finanțelor UE[18]. În cadrul acestuia, Comisia propune o serie de opțiuni care corelează într-un mod mai vizibil resursele proprii cu politicile Uniunii, în special cu piața unică și cu creșterea durabilă. Conform documentului menționat mai sus, la introducerea unor noi resurse proprii este necesar să se acorde atenție transparenței, simplității, stabilității și coerenței acestora cu obiectivele de politică ale Uniunii, impactului lor asupra competitivității și a creșterii durabile, precum și repartizării lor echitabile între statele membre.

(4) Tratatul de la Lisabona a introdus modificări ale dispozițiilor referitoare la sistemul de resurse proprii care permit reducerea numărului de resurse existente și crearea de noi resurse proprii.

[18] COM(2017) 358 final, 28 iunie 2017.

(5) Actualul sistem de stabilire a resursei proprii bazate pe taxa pe valoarea adăugată a fost criticat în repetate rânduri de Curtea de Conturi, de Parlamentul European și de statele membre pentru complexitatea sa excesivă. Drept urmare, ar trebui să se simplifice calcularea resurselor proprii.

(6) Pentru a alinia mai bine instrumentele de finanțare ale Uniunii la prioritățile politicilor sale, pentru a reflecta mai bine rolul bugetului Uniunii în funcționarea pieței unice, pentru a sprijini mai bine realizarea obiectivelor urmărite de politicile Uniunii și pentru a reduce contribuțiile statelor membre bazate pe venitul național brut la bugetul anual al Uniunii, ar trebui să se introducă noi categorii de resurse proprii bazate pe baza fiscală consolidată comună a societăților, pe veniturile naționale provenite din sistemul Uniunii Europene de comercializare a certificatelor de emisii și pe o contribuție națională calculată pe baza deșeurilor de ambalaje din plastic care nu sunt reciclate.

(7) Piața unică europeană prezintă avantaje deosebite pentru societățile care își desfășoară activitatea în mai multe state membre. Cu toate acestea, eterogenitatea sistemelor fiscale din Uniune creează un avantaj necuvenit pentru societățile care se pot sustrage de la plata impozitului pe profit în țările în care creează valoare. Prin propunerile sale[19] privind o bază fiscală comună a societăților și, respectiv, o bază fiscală consolidată comună a societăților, prezentate în 2016, Comisia urmărește să pună capăt acestei nedreptăți, restabilind condiții de concurență echitabile. Resursa proprie ar trebui să constea în aplicarea unui coeficient de apel părții din profiturile impozabile atribuite fiecărui stat membru în temeiul normelor Uniunii privind baza fiscală consolidată comună a societăților. Resursa proprie ar trebui să se aplice numai entităților pentru care normele Uniunii privind baza fiscală consolidată comună a societăților sunt obligatorii.

(8) Uniunea consideră prioritară îndeplinirea obiectivului de reducere a emisiilor cu cel puțin 40 % între 1990 și 2030, potrivit angajamentului asumat în cadrul Acordului de la Paris privind schimbările climatice. Sistemul Uniunii Europene de comercializare a certificatelor de emisii, unul dintre principalele instrumente instituite în scopul îndeplinirii acestui obiectiv, produce venituri prin licitarea certificatelor de emisii. Având în vedere caracterul armonizat al sistemului Uniunii Europene de comercializare a certificatelor de emisii, precum și finanțarea acordată de Uniune pentru a stimula eforturile depuse de statele membre pentru atenuarea schimbărilor climatice și pentru adaptarea la acestea, este cazul să se introducă o nouă resursă proprie pentru bugetul UE în acest context. Această resursă proprie ar trebui să se bazeze pe certificatele care urmează să fie scoase la licitație de statele membre, inclusiv pe alocările tranzitorii cu titlu gratuit pentru sectorul energetic. Pentru a se ține seama de dispozițiile specifice prevăzute pentru anumite state membre în Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului[20], nici certificatele redistribuite din motive de solidaritate, dezvoltare și interconectare, nici certificatele destinate Fondului pentru inovare și Fondului pentru modernizare nu ar trebui să fie luate în calcul la stabilirea contribuției la resursele proprii.

---

19 COM (2016) 683 din 25.10.2016.

20 Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

(9) În concordanță cu Strategia Uniunii privind materialele plastice, bugetul Uniunii poate contribui la reducerea poluării cauzate de deșeurile de ambalaje din plastic. O resursă proprie bazată pe o contribuție națională proporțională cu cantitatea de deșeuri de ambalaje din plastic nereciclate din fiecare stat membru va constitui un stimulent pentru reducerea consumului de ambalaje din plastic de unică folosință, care va încuraja reciclarea și va stimula economia circulară. În același timp, statele membre vor fi libere să ia măsurile cele mai adecvate pentru realizarea obiectivelor respective, în conformitate cu principiul subsidiarității.

(10) Este necesar să se evite situația în care statele membre care beneficiază de corecții se confruntă cu o creștere importantă și bruscă a contribuțiilor lor naționale. Prin urmare, este necesar să se prevadă corecții temporare în favoarea Austriei, a Danemarcei, a Germaniei, a Țărilor de Jos și a Suediei, prin aplicarea unor reduceri forfetare contribuțiilor lor respective bazate pe venitul național brut, în decursul unei perioade de tranziție. Aceste corecții ar trebui să fie eliminate treptat până la sfârșitul anului 2025.

(11) Reținerea, drept costuri de colectare, a 20 % din sumele colectate de statele membre cu titlu de resurse proprii tradiționale constituie un procent ridicat de resurse proprii care nu sunt puse la dispoziția bugetului Uniunii. Costurile de colectare reținute de statele membre din resursele proprii tradiționale ar trebui să fie reduse de la 20 % la nivelul lor inițial de 10 %, astfel încât sprijinul financiar pentru aparatura, personalul și informațiile din domeniul vamal să fie mai bine aliniat la costurile și nevoile reale.

(12) Conform articolului 311 al patrulea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, rolul de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a sistemului de resurse proprii ale Uniunii revine Consiliului. Aceste măsuri ar trebui să cuprindă dispoziții cu caracter general și cu caracter tehnic, aplicabile tuturor tipurilor de resurse proprii și pentru care un control parlamentar adecvat este deosebit de important. Măsurile respective ar trebui să includă norme detaliate de stabilire a cuantumurilor resurselor proprii menționate la articolul 2 alineatul (1) care trebuie să fie puse la dispoziție, inclusiv coeficienții de apel aplicabili resurselor proprii menționate la articolul 2 alineatul (1) literele (b)-(e), aspectele tehnice legate de venitul național brut, dispozițiile și modalitățile necesare pentru controlul și supravegherea colectării resurselor proprii, inclusiv norme privind inspecțiile și norme privind competențele funcționarilor și agenților autorizați de Comisie să efectueze inspecții, precum și orice obligații de raportare relevante.

(13) Integrarea Fondului European de Dezvoltare în bugetul UE va trebui să fie însoțită de o creștere a plafoanelor stabilite în decizia privind resursele proprii. Este necesar să se prevadă o marjă suficientă între plăți și plafonul resurselor proprii care să ofere certitudinea că Uniunea își poate îndeplini obligațiile financiare indiferent de împrejurări, chiar și în perioadele de criză economică. În consecință, plafonul resurselor proprii ar trebui majorat la un nivel de 1,29% din totalul veniturilor naționale brute ale statelor membre la prețurile pieței pentru creditele pentru plăți și, respectiv, la un nivel de 1,35 % pentru creditele pentru angajamente.

(14) Din motive de coerență, de continuitate și de securitate juridică, este necesar să se prevadă dispoziții care să permită o tranziție armonioasă de la sistemul introdus prin Decizia 2014/335/CE, Euratom la sistemul prevăzut în prezenta decizie.

(15) În sensul prezentei decizii, toate sumele monetare ar trebui să fie exprimate în euro.

(16) Pentru a asigura trecerea la sistemul revizuit de resurse proprii și pentru ca aceasta să coincidă cu exercițiul financiar, prezenta decizie ar trebui să se aplice cu începere de la 1 ianuarie 2021. Totuși, aplicarea dispozițiilor privind contribuția bazată pe baza fiscală consolidată comună a societăților nu ar trebui să fie retroactivă și ar trebui să fie amânată, dat fiind că normele Uniunii privind baza fiscală consolidată comună a societăților nu sunt încă adoptate,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1
Obiect

Prezenta decizie stabilește normele privind alocarea resurselor proprii Uniunii pentru a asigura finanțarea bugetului anual al Uniunii.

Articolul 2
Categorii de resurse proprii

1. Constituie resurse proprii înscrise în bugetul Uniunii veniturile din:

(a) resursele proprii tradiționale care constau în taxe, prime, sume adiționale sau compensatorii, sume sau factori adiționali, taxe din Tariful vamal comun și alte taxe stabilite sau care urmează să fie stabilite de către instituțiile Uniunii în legătură cu comerțul cu țările terțe, taxe vamale la produsele care intră sub incidența Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, expirat între timp, precum și contribuții și alte taxe prevăzute în cadrul organizării comune a piețelor în sectorul zahărului;

(b) aplicarea unui coeficient uniform de apel unei părți din veniturile obținute din taxa pe valoarea adăugată colectată pentru produsele sau serviciile impozabile la cota standard, împărțită la cota standard națională a taxei pe valoarea adăugată; coeficientul de apel efectiv nu depășește 2 %;

(c) aplicarea unui coeficient uniform de apel părții din profiturile impozabile atribuite fiecărui stat membru în temeiul normelor Uniunii privind baza fiscală consolidată comună a societăților. coeficientul de apel efectiv nu depășește 6 %;

(d) aplicarea unui coeficient uniform de apel sumei reprezentând veniturile generate de cotele care urmează să fie scoase la licitație, prevăzute la articolul 10 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2003/87/CE, și valoarea de piață a alocărilor tranzitorii cu titlu gratuit în scopul modernizării sectorului energetic, conform articolului 10c alineatul (3) din directiva menționată; coeficientul de apel efectiv nu depășește 30 %;

(e) aplicarea unui coeficient uniform de apel greutății deșeurilor de ambalaje din plastic care nu sunt reciclate; coeficientul de apel efectiv nu depășește 1,00 EUR pe kilogram;

(f) aplicarea unui coeficient uniform de apel , care urmează să fie stabilit în cadrul procedurii bugetare ținând seama de totalul tuturor celorlalte venituri, la suma veniturilor naționale brute din toate statele membre.

În sensul literei (c) de la primul paragraf, coeficientul uniform de apel se aplică numai profiturilor impozabile ale contribuabililor în cazul cărora sunt obligatorii normele Uniunii privind baza fiscală consolidată comună a societăților.

În sensul literei (f) de la primul paragraf, coeficientul uniform se aplică venitului național brut al fiecărui stat membru.

Austria beneficiază de reduceri brute ale contribuției sale anuale bazate pe venitul național brut de 110 milioane EUR în 2021, de 88 de milioane EUR în 2022, de 66 de milioane EUR în 2023, de 44 de milioane EUR în 2024 și de 22 milioane EUR în 2025. Danemarca beneficiază de reduceri brute ale contribuției sale anuale bazate pe venitul național brut de 118 milioane EUR în 2021, de 94 de milioane EUR în 2022, de 71 de milioane EUR în 2023, de 47 de milioane EUR în 2024 și de 24 milioane EUR în 2025. Germania beneficiază de reduceri brute ale contribuției sale anuale bazate pe venitul național brut de 2 799 de milioane EUR în 2021, de 2 239 de milioane EUR în 2022, de 1 679 de milioane EUR în 2023, de 1 119 milioane EUR în 2024 și de 560 de milioane EUR în 2025. Țările de Jos beneficiază de reduceri brute ale contribuției sale anuale bazate pe venitul național brut de 1 259 de milioane EUR în 2021, de 1 007 milioane EUR 2022, de 755 de milioane EUR în 2023, de 503 milioane EUR în 2024 și de 252 milioane EUR în 2025. Suedia beneficiază de reduceri brute ale contribuției sale anuale bazate pe venitul național brut de 578 de milioane EUR în 2021, de 462 de milioane EUR 2022, de 347 de milioane de EUR în 2023, de 231 de milioane EUR în 2024 și de 116 milioane EUR în 2025. Sumele menționate se calculează în funcție de prețurile anului 2018 și se ajustează la prețuri curente prin aplicarea celui mai recent deflator al produsului intern brut pentru Uniune, exprimat în euro, astfel cum este furnizat de Comisie, care este disponibil la întocmirea proiectului de buget. Reducerile brute menționate sunt finanțate de toate statele membre.

2. Conform Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, veniturile rezultate din orice taxă nouă instituită în cadrul unei politici comune, cu condiția ca procedura prevăzută la articolul 311 din tratat să fie respectată, reprezintă, de asemenea, resurse proprii înscrise în bugetul Uniunii.

3. În cazul în care bugetul nu este încă adoptat la începutul exercițiului financiar, coeficienții de apel ai veniturilor naționale brute anterioare continuă să se aplice până la intrarea în vigoare a noilor coeficienți.

Articolul 3
Plafonul resurselor proprii

1. Valoarea totală a resurselor proprii alocate Uniunii pentru a acoperi creditele anuale pentru plăți nu depășește 1,29 % din totalul veniturilor naționale brute ale tuturor statelor membre.

2. Valoarea anuală totală a creditelor pentru angajamente înscrise în bugetul Uniunii nu depășește 1,35% din totalul veniturilor naționale brute ale tuturor statelor membre.

3. Se menține un raport sistematic între creditele pentru angajamente și creditele pentru plăți, pentru a garanta compatibilitatea dintre acestea și pentru a permite respectarea în anii următori a plafonului prevăzut la alineatul (1).

Articolul 4
Principiul universalității

Veniturile menționate la articolul 2 se folosesc fără distincție pentru a finanța toate cheltuielile înscrise în bugetul anual al Uniunii.

Articolul 5
Reportarea excedentului

Orice excedent de venit al Uniunii față de totalul cheltuielilor efective de pe parcursul unui exercițiu financiar se reportează în exercițiul financiar următor.

Articolul 6
Colectarea resurselor proprii și punerea acestora la dispoziția Comisiei

1. Resursele proprii ale Uniunii menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a) sunt colectate de statele membre în conformitate cu dispozițiile de drept intern impuse prin acte cu putere de lege sau acte administrative. Dacă este cazul, statele membre adaptează aceste dispoziții pentru a respecta cerințele impuse de normele Uniunii.

   Comisia examinează dispozițiile relevante de drept intern pe care i le comunică statele membre, notifică tuturor statelor membre ajustările pe care le consideră necesare pentru a asigura conformitatea acestora cu normele Uniunii și raportează, dacă este necesar, autorității bugetare.

2. Statele membre rețin 10 % din sumele menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a) sub formă de costuri de colectare.

3. Statele membre pun la dispoziția Comisiei resursele prevăzute la articolul 2 alineatul (1) din prezenta decizie, în conformitate cu regulamentele adoptate în temeiul articolului 322 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 7
Măsuri de punere în aplicare

În conformitate cu articolul 311 al patrulea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul stabilește măsuri de punere în aplicare privind următoarele elemente ale sistemului de resurse proprii:

(a) normele de stabilire a cuantumurilor resurselor proprii menționate la articolul 2 alineatul (1) care trebuie să fie puse la dispoziție, inclusiv coeficienții de apel aplicabili resurselor proprii menționate la articolul 2 alineatul (1) literele (b)-(e), în limitele stabilite la alineatele respective, precum și calcularea coeficientului aplicabil resursei proprii bazate pe venitul național brut menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (f);

(b) dispozițiile și modalitățile necesare pentru controlul și supravegherea colectării veniturilor menționate la articolul 2 alineatul (1), inclusiv normele privind inspecțiile și normele privind competențele funcționarilor și agenților autorizați de Comisie să efectueze inspecții, precum și orice obligații de raportare relevante;

(c) venitul național brut de referință, dispozițiile privind ajustarea venitului național brut și dispozițiile privind recalcularea plafoanelor pentru plăți și angajamente în cazul unor modificări semnificative ale venitului național brut, în sensul aplicării articolului 2 alineatul (1) litera (f) și a articolului 3;

(d) procedura de calculare și de includere în buget a soldului bugetar anual, astfel cum se prevede la articolul 5.

Articolul 8
Dispoziții finale și tranzitorii

1. Sub rezerva dispozițiilor alineatului (2), Decizia 2014/335/UE, Euratom se abrogă. Orice trimiteri la Decizia 70/243/CECO, CEE, Euratom a Consiliului[21], la Decizia 85/257/CEE, Euratom a Consiliului[22], la Decizia 88/376/CEE, Euratom a Consiliului[23], la Decizia 94/728/CE, Euratom a Consiliului[24], la Decizia 2000/597/CE, Euratom a Consiliului[25], la Decizia 2007/436/CE, Euratom a Consiliului[26] sau la Decizia 2014/335/UE, Euratom[27] se interpretează ca trimiteri la prezenta decizie și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență prevăzut în anexa la prezenta decizie.

2. Articolele 2, 4 și 5 din Decizia 94/728/CE, Euratom, articolele 2, 4 și 5 din Decizia 2000/597/CE, Euratom, articolele 2, 4 și 5 din Decizia 2007/436/CE, Euratom și articolele 2, 4 și 5 din Decizia 2014/335/UE, Euratom continuă să se aplice calculării și ajustării veniturilor care provin din aplicarea unui coeficient de apel la baza de calcul a taxei pe valoarea adăugată stabilită în mod unitar și limitată la un procent cuprins între 50 % și 55 % din PNB-ul sau VNB-ul fiecărui stat membru, în funcție de anul în cauză, calculării corecției dezechilibrelor bugetare acordate în favoarea Regatului Unit pentru perioada 1995-2020, precum și calculării finanțării corecțiilor acordate Regatului Unit de celelalte state membre.

3. Statele membre rețin în continuare, drept costuri de colectare, 10 % din sumele menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a), care ar fi trebuit să fie puse la dispoziție de către statele membre înainte de 28 februarie 2001, în conformitate cu normele aplicabile ale Uniunii.

4. Statele membre rețin în continuare, drept costuri de colectare, 25 % din sumele menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a), care ar fi trebuit să fie puse la dispoziție de către statele membre între 1 martie 2001 și 28 februarie 2014, în conformitate cu normele aplicabile ale Uniunii.

5. Statele membre rețin în continuare, drept costuri de colectare, 20 % din sumele menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a), care ar fi trebuit să fie puse la dispoziție de către statele membre între 1 martie 2014 și 28 februarie 2021, în conformitate cu normele aplicabile ale Uniunii.

6. În sensul prezentei decizii, toate sumele monetare sunt exprimate în euro.

---

21 70/243/CECO, CEE, Euratom: Decizia Consiliului din 21 aprilie 1970 privind înlocuirea contribuțiilor financiare ale statelor membre cu resursele proprii ale Comunităților (Jurnalul Oficial L 094, 28.4.1970, p. 0019 – 0022).

22 85/257/CEE, Euratom: Decizia Consiliului din 7 mai 1985 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților (JO L 128, 14.5.1985, p. 0015 – 0017).

23 Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1552/89 al Consiliului din 29 mai 1989 privind punerea în aplicare a Deciziei 88/376/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților Europene (Jurnalul Oficial L 155, 7.6.1989, p. 0001 – 0008).

24 94/728/CE, Euratom: Decizia Consiliului din 31 octombrie 1994 privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților (Jurnalul Oficial L 293, 12.11.1994, p. 0009 – 0013).

25 2000/597/CE, Euratom: Decizia Consiliului din 29 septembrie 2000 privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților (Jurnalul Oficial L 253, 7.10.2000, p. 0042 – 0046).

26 2007/436/CE, Euratom: Decizia Consiliului din 7 iunie 2007 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (Jurnalul Oficial L 163, 23.6.2007, p. 17–21).

27 Decizia Consiliului din 26 mai 2014 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene (2014/335/UE, Euratom) (Jurnalul Oficial L 168, 7.6.2014, p. 105–111).

Articolul 9
Intrare în vigoare

Secretarul General al Consiliului notifică statele membre cu privire la prezenta decizie.

Statele membre notifică fără întârziere Secretarul General al Consiliului cu privire la finalizarea procedurilor de adoptare a prezentei decizii, în conformitate cu normele lor constituționale.

Prezenta decizie intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni următoare primirii ultimei notificări menționate la al doilea paragraf.

Se aplică de la 1 ianuarie 2021.

Cu toate acestea, articolul 2 alineatul (1) litera (c) și articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf din prezenta decizie se aplică începând cu data de 1 ianuarie a celui de al doilea an următor datei de aplicare a dispozițiilor naționale de transpunere a Directivei Consiliului privind baza fiscală consolidată comună a societăților.

Articolul 10
Publicare

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu,
Președintele